

ligeholdelse, som Raadet maatte fordré, eller paa anden Maade med vedkommende Forstanderskab træffe særlig Overenskomst om saadanne Veiens Behandling.

§ 9.

Alle Ledde, som maatte findes paa Landeveie, skulle bortkaffes inden et Aar fra denne Lovs Ikrafttræden.

Amtsraadet kan bestemme, at samtlige Ledde paa offentlige Veié i Amtsrads kredsen affkaffes, dog saaledes, at der gives Rodseieren mindst 1 Aars Frist til at træffe de Foranstaltninger, som maatte blive nødvendige ved Leddenes Afkaffelse. Forsaavidt et Amtsråd paa Grund af særegne locale Forhold maatte finde Betænkelse ved at fordré enkelte Ledde affkaffede, maa det i alle Tilfælde som Betingelse for deres fortsatte Bestaaen fordres, at Leddevogtere Dag og Nat ere tilstede for at gaabe og tilslukke Leddene, saaledes at intet ufornodent Ophold paaføres de Rejsende, hvorhos enhver Forsømmelse i denne Henseende vil medføre, at det paagældende Led strax ved Amtsrads Foranstaltning kan bortkaffes. De Rodseiere, som ifølge de hidtil gjældende Bestemmelser (sfr. Circulaire af 29de September 1855) ere berettigede til at have Led paa offentlige Veié, kunne fordré et Bederlag for Ledets Afkaffelse, som i Mangel af mindelig Overenskomst mellem Sogneforstanderskabet og Rodseieren fastsættes overeensstemmende med Lov af 20de August 1853 om Forpligtelse til Jords Afgivelse til offentlige Veié. Bederlaget udredes med Halvdelen af Communens Kasse og Halvdelen af Amtrepartitionssonden.

§ 10.

Naar noget Amtsråd skulde forsømme at holde Landeveiene i tilhørlig Stand og ikke afhjælpe foresundne Mangler inden den af Indenrigsministeriet foreskrevne Frist, kan Ministeriet lade det forsømte Arbeide udføre for vedkommende Amtrepartitionssonds Regning.

§ 11.

Skulde noget Sogneforstanderskab lade sig finde i lignende Forsømmelse med Hensyn til Veiéne, kan Amtsradet, saafremt Manglerne

ikke ere afhjulpne inden en af Raadet bestemt Frist, lade det forsømte Arbeide udføre for Sognets Regning. Den Amtsradet saaledes tillagte Myndighed tilkommer ogsaa Amtmanden med Hensyn til de over Kjøbstadernes Jorder gaaende Veié, forsaavidt disse ikke holdes i tilhørlig Stand.

§ 12.

Det skal fremdeles være Pligt for Sognefogderne og Politimestrene at føre Tilsyn med Veiéens tilhørlige Vedligeholdelse. De have derfor, naar de forefinde nogen Mangel i saa Henseende, derom at gjøre Indberetning, Sognefogderne til Politimesteren og denne til Amtmanden. Skulde en foresunden Mangel være af den Bestaafenhed, at der paa Grund af samme maatte være Fare forbunden med at befare Veié, skal Politimesteren, naar vedkommende communale Bestyrelse ikke strax efter Anmeldelsen afhjælper Mangelen, eller naar Tiden ikke tillader saadan Anmeldelse, besørge det fornødne Arbeide til Farens Forebyggelse udført for vedkommende Sogns eller Kjøbstadcommunes Regning.

§ 13.

Amtmændene føre fremdeles Overtilsynet med Veivæsenet i deres Amter. I fornødent Fald have de at gjøre Indberetning til Indenrigsministeriet.

§ 14.

Indenrigsministeriet har den øverste Myndighed i alle Sager angaaende Veiéens Inddeling, deres Anlag, Istandsættelse og Vedligeholdelse, ligesom overhovedet i Alt, hvad der angaar Veivæsenet. Ingen Landveis Retning eller Brede kan forandres eller ny Landvei anlægges uden Ministeriets Samtykke. Ministeriet kan forandre enhver af de underordnede Myndigheder tagen Beslutning angaaende Veivæsenet. De af det trufne Bestemmelser ere alle communale Bestyrelser forpligtede til uwagerlig at efterkomme.

§ 15.

Til at udøve Controlen ansættes under Indenrigsministeriet en Overveinspecteur, hvis Pligt det skal være at føre Tilsyn med samtlige Lande-